

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat 2 anbringender.

1) Første anbringende vedrørende en fuldstændig mangel på begrundelse i relation til »erstatningskravet«

— Det gøres i denne forbindelse gældende, at der foreligger en utilstrækkelig sagsoplysning, en forvanskning og ukorrekt gengivelse af de faktiske omstændigheder samt en fejlagtig og ulogisk fortolkning og anvendelse af de retsregler, der vedrører Den Europæiske Unions institutioners erstatningsansvar, af den begrundelsespligt, der påhviler Den Europæiske Unions institutioner og retsinstanser, samt af begrebet en EU-institutions retsstridige adfærd.

2) Andet anbringende vedrører førsteinstansens retsstridige konstateringer vedrørende »sagsomkostningerne«

— Det gøres i denne forbindelse særligt gældende, at en af sagens parter kun kan pålægges at erstatte Personalerettens udgifter i medfør af artikel 94 i dennes procesreglement, hvis det støttes på faktiske omstændigheder, der er snævert forbundet med den verserende sag, og ikke på partens angivelige adfærd i forbindelse med andre sager.

Sag anlagt den 9. juni 2011 — Portovesme mod Kommissionen

(Sag T-291/11)

(2011/C 232/63)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Portovesme Srl (Rom, Italien) (ved advokaterne F. Ciulli, G. Dore, M. Liberati og A. Vinci)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås i henhold til artikel 267 TEUF, at Europa-Kommissionens afgørelse af 23. februar 2001 om statsstøtte nr. C 38/B/2004 (ex NN 58/2004) og nr. C 13/2006 (ex N 587/2005) om Italiens statsstøtte til bl.a. sagsøgeren er ulovlig, og at den derfor annulleres fuldstændigt eller i det omfang, det anses for rimeligt.

— Subsidiært og udelukkende i tilfælde af, at den principale påstand ikke tages til følge 1) fastslås det, at afgørelsen er ulovlig, i det omfang, den pålægger tilbagesøgning af støtten på grund af tilsidesættelse af det almindelige princip om beskyttelse af den berettigede forventning.

— Sagsøgte tilpligtes at betale alle sagens omkostninger, idet sagsøgeren forbeholder sig muligheden for at indbringe et særskilt erstatningsøgsmål.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat elleve anbringender.

1) Det første anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning samt tilsidesættelse af artikel 4, 7, 10 og 14 i forordning nr. 659/1999 (!).

— Argumenter, der er fremført til støtte for dette anbringende: Afgørelsen blev vedtaget næsten seks et halvt år efter indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure.

2) Det andet anbringende om fejlagtig og/eller ufuldstændig beskrivelse af den retlige referenceramme og den heraf følgende tilsidesættelse af forpligtelsen til at handle med omhu og objektivt.

— Argumenter, der er fremført til støtte for dette anbringende: Afgørelsen om uforenelighed er baseret på en gengivelse af de faktiske og retlige oplysninger, der er både mangelfuld og fejlagtig og udgør dermed en tilsidesættelse af princippet om omhu og objektivitet, som skulle have været grundlaget for Kommissionens arbejde.

3) Det tredje anbringende om den urimelige forskelsbehandling mellem Portovesme og Alcoa Trasformazioni.

— Argumenter, der er fremført til støtte for dette anbringende: I en anden afgørelse vedrørende et andet selskab anså Kommissionen den samme ordning som den, der nu er blevet erklæret for uforenelig med fællesmarkedet med hensyn til sagsøgeren, for lovlige, hvilket fører til en urimelig forskelsbehandling mellem de to selskaber.

4) Det fjerde anbringende om tilstedeværelsen af en statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.

— Argumenter, der er fremført til støtte for dette anbringende: Med præferencetariffen for sagsøgeren har den italienske stat grebet ind for at fjerne en urimeligt ufordelagtig situation og for at lette de uforholdsmæssigt store udgifter til energiforbrug, der skyldes utilstrækkelige forbindelser for ø-nettet på det nationale net. Derfor var betingelserne for tilstedeværelsen af en økonomisk fordel og foranstaltningens selektive karakter ikke opfyldt. Endvidere var udligningskassens indgreb kun en mulighed, således at den pågældende foranstaltning ikke kunne kvalificeres som statsmidler. Endelig kunne foranstaltningen ikke have nogen indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne, idet der ikke er samhandel inden for Fællesskabet for zinkmarkedet.

5) Det femte anbringende om, at forudsætningerne for den anfægtede afgørelse var fejlagtige.

— Argumenter, der er fremført til støtte for dette anbringende: Afgørelsen er baseret på en forkert forudsætning om, at støtten har skabt en uligevægt på elektricitetsmarkedet, når det af denne ordning berørte marked er produktion af tungmetaller.

- 6) Det sjette anbringende om kvalificeringen af støtten som ny eller eksisterende.
- Argumenter, der er fremført til støtte for dette anbringende: Den pågældende lempelige foranstaltning burde være blevet kvalificeret som eksisterende støtte, som allerede blev anset for at være forenelig med fællesmarkedet i en tidligere Kommissionsafgørelse.
- 7) Det syvende anbringende om støttens forenelighed med fællesmarkedet.
- Argumenter, der er fremført til støtte for dette anbringende: Kommissionen har ikke taget hensyn til, at den pågældende foranstaltning har bidraget til at sikre udviklingen af bæredygtig beskæftigelse i det pågældende område.
- 8) Det ottende anbringende om tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 2, 3, 5 og 12, og den manglende anvendelse af lighedsprincippet og proportionalitetsprincippet ved fællesskabsinstitutionernes handlinger.
- Argumenter, der er fremført til støtte for dette anbringende: Den anfægtede afgørelse har retsstridigt afvist en støtteordning, der har til formål at fjerne en alvorlig forskelsbehandlingsituation mellem virksomheder, der fremstiller italienske tungmetaller, på den ene side, og europæiske producenter, på den anden side.
- 9) Det niende anbringende om tilsidesættelse af artikel 174 TEUF samt bilag D og erklæring nr. 30 om ø-regionerne.
- Argumenter, der er fremført til støtte for dette anbringende: Kommissionen har ikke taget hensyn til det strukturelle underskud og det marked, der præger ø-områder.
- 10) Det tiende anbringende om tilsidesættelse af procedurereglerne (artikel 107, stk. 3, litra a), b) og c), TEUF), og en forkert anvendelse af »retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte fra 1998« samt den manglende anvendelse af »retningslinjerne« fra 1997-2013.
- Argumenter, der er fremført til støtte for dette anbringende: Kommissionen har ikke sikret en behørig efterprøvelse af støttens forenelighed.
- 11) Det ellefte anbringende om tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
- Argumenter, der er fremført til støtte for dette anbringende: Kommissionen har hverken taget hensyn til den omstændighed, at den ordning, der blev udvidet til at omfatte sagsøgeren, allerede var blevet erklæret for forenelig med fællesmarkedet ved en tidligere afgørelse, eller at der med hensyn til denne ordning i de 15 år, der er forløbet siden denne afgørelse, ikke er blevet rejst tvivl herom, idet disse forhold derfor er relevante med hensyn til sagsøgerens berettigede forventning.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 6. juni 2011 — European Dynamics Luxembourg m.fl. mod KHIM

(Sag T-299/11)

(2011/C 232/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxembourg), Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) og European Dynamics Belgium SA (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne N. Korogiannakis og M. Dermizakis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgernes påstande

- KHIM's beslutning, der er meddelt til sagsøgeren med skrivelse af 28. marts 2011, om at vælge det af sagsøgeren afgivne tilbud i den offentlige udbudsprocedure nr. AO/021/10 »Eksterne tjenesteydelser til program- og projektledelse og teknisk rådgivning på it-området« som den tredje kontrahent i rækkefølgen, samt alle KHIM's relaterede beslutninger, herunder dem, som tildeler kontrakten til den anden og tredje kontrahent i rækkefølgen, annulleres.
- KHIM tilpligtes at betale sagsøgerne erstatning for tab som følge af den pågældende udbudsprocedure svarende til et beløb stort 6,5 mio. EUR.
- Endvidere tilpligtes KHIM at betale sagsøgerne erstatning for fortabt mulighed og krænkelse af omdømme og troværdighed svarende til et beløb stort 650 000 EUR.
- KHIM tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger og andre omkostninger, der er afholdt i forbindelse med denne sag, selv hvis der ikke gives sagsøgerne medhold i de nedlagte påstande.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 100, stk. 2, i forordning nr. 1605/2002 (¹). Sagsøgerne har især gjort en tilsidesættelse af begrundelsesforpligtelsen gældende, for så vidt som den ordregivende myndighed har afvist at give sagsøgerne en fyldestgørende begrundelse eller forklaring og har afvist at offentliggøre de respektive fordele ved de tilbud, der er afgivet af de andre tilslagsmodtagere.